

Øl eller Brændevin, saa vær saa artig, det koster ikke noget, men hvis du gaar over paa den anden Side af Gaden i en Beværtningshave, hvor der er Musik, er det en langt farligere Ting, saa skal du beskattes. Naar der er Tale om luksusfri og jævne Forlystelser, finder jeg det urigtigt at paalægge en Skattepligt, og derfor vil jeg stemme for Ændringsforslaget.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har nu saa mange Gange haft Lejlighed til at udtale mig om dette Lovforslag og begrunde, hvorfor jeg mener, det vil kunne blive Grundlaget for en hensigtsmæssig og rimelig Beskatning, at jeg ganske skal afholde mig fra yderligere almindelige Betragtninger angaaende Loven. Det kan jeg saa meget mere, som jeg kan henholde mig til de indgaaende Bemærkninger, som den ærede Ordfører ogsaa i Dag har fremsat. Men der er et Par Henstillinger til mig, som jeg maa besvare. Først en fra det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov). Det ærede Medlem udtalte, at han haabede, at „Kommunen“ i Loven vilde være at forstaa, for saa vidt det drejer sig om Forholdene paa Landet, som Sognekommunen og ikke som Amtskommunen. Jeg kan fuldt ud bekræfte, hvad det ærede Medlem her udtalte, at det er Sognekommunerne, der skulle have de Beløb, der her bliver Tale om, og det ligger ogsaa, om jeg saa maa sige, i Lovens Økonomi, idet det overfor denne Skat, der byder vanskelige Optræningsvilkår, ikke er uden Betydning, at man kan falde tilbage paa, at Kommunen har en vis Interesse i, at Skatten gaar rigtigt ind, og skal denne Interesse have noget at sige for Skatteopkrævningen, maa det nødvendigvis være den lille Kommune, Sognekommunen, thi skulde det være Amtskommunen, vilde Omraadet i Forhold til de ikke store Beløb, hvorom det drejer sig, blive saa stort, at der ikke indenfor den enkelte Sognekommune kunde paaregnes nogen synderlig Interesse.

Det andet, jeg maa udtale mig ganske kort om, er de stillede Ændringsforslag, som nu ere motiverede. Idet jeg ogsaa her i det væsentlige kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, maa jeg advare imod at stemme for disse Ændringsforslag, ikke blot fordi Vedtagelsen af dem paa ny vilde bringe Forslaget ud at svømme, idet det da maatte gaa op til det andet Ting, og vi dog nu maaske have debatteret nok om denne Sag, og vel nok

kunde trænge til at komme til en Afgørelse af den, men ogsaa fordi jeg finder disse Forslag, baade det principale og det subsidiære, lidet retfærdige. Ved enhver Skattelov er det af overordentlig stor Betydning at ramme nogenlunde ligeligt. Det er af Betydning for Overvæltningen af Skatten paa Forbrugerne, og det har Betydning for den Følelse, de enkelte skulle have af, at selv om Skatten er dem usmagelig, kommer dem paa tværs, er den i alt Fald nogenlunde ens for alle. Her vilde man altsaa give et Privilegium til de Musikere, der spille i Tomandsorkestre, eventuelt i Tremandsorkestre. Jeg tror ganske sikkert, at det vilde vise sig at være en stor Bjørnetjeneste overfor Musikerstanden i det hele, om man vedtog denne Bestemmelse, thi det vilde medføre en betydelig Fristelse til at reducere de noget fyldige Orkestre til det tarveligste Maal, til Toeller Tremandsorkestre, og dette vilde hverken være i Kunstens, i Musikernes eller i Statskassens Interesse. Dernæst vilde man, tror jeg, føle det indenfor Musikerne indbyrdes som en meget stor Uretfærdighed, at nogle paa den Maade skulde fritages for den paatænkte Skatteafgift. Skatten vil ramme bedre, naar den rammer nogenlunde ligeligt overfor de forskellige Etablissementer, som konkurrere med hverandre. Nogen Konkurrence vil der jo ogsaa blive mellem Tomandsorkestre og de Beværtere, der benytte mekaniske Musikapparater. Af sidstnævnte skal der svares 1 Kr., og efter Forslaget skal der svares det samme af et Tomandsorkester. Der er nogenlunde Lighed mellem disse Forhold, og den skulde vi nødig ophæve.

Endelig have baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) udtalt sig for Ønskeligheden af, at Loven maa blive udført paa en lempelig Maade. Jeg ønsker at slutte mig til disse Udtalelser ved at give et bestemt Tilsagn i saa Henseende. Jeg tror, at det er af overordentlig Vigtighed, at enhver ny Skattelov og ikke mindst en Skattelov af en saa vanskelig Karakter, som jeg indrømmer denne har, bliver udført med stor Forsigtighed og Varsomhed, saa at man hellere risikerer i Tvivlstilfælde at faa for lidt ind end at ramme for haardt og ubilligt. Jeg ønsker derfor at udtale, at denne Skat skal blive gennemført saaledes, at man saa meget som overhovedet muligt vil søge at undgaa at komme til at ramme haardt og ubilligt til